71STE JAARGANG No. 8916 DINSDAG 5 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen.
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Gouverneur zal delegaties der R.T.C. verwelkomen

Willemstad. — Uiteraard stond de wekelijkse persconferentie ten kantore van de Regeringsraad in het teken van de komende bijeenkomst van de Kleine Commissie der R.T.C. Voor de Nederlandse Antillen zijn zeer belangrijke dagen op komst en het is dus begrijpelijk, dat zij die de zorg voor de publieke voorlichting hebben, trachten over deze belangrijke aangelegenheid zo goed mogelijk geïnformeerd te worden. Hetgeen door de antwoorden van de voorzitter van de Regeringsraad dr. Da Costa Gomez op de hem gestelde vragen op bevredigende wijze geschiedde.

Het is inderdaad waar, wat een Nederlands dagblad meldde, dat van de Surinaamse delegatie het verzoek is binnen gekomen om de vergaderingen van de Kleine Commissie in Suriname voort te zetten, wanneer deze op Curaçao meer dan veertien dagen in beslag zouden nemen. Zowel de regering als de Antilliaanse delegatie hebben zich over dit bezoek beraden en in principe bestaat tegen het inwilligen daarvan geen bezwaar. Men hoopt echter, dat na twee weken intensieve beraadslagingen de agenda zo ver afgehandeld zal zijn, dat een verplaatsen van de bijeenkomsten naar Suriname geen zin meer zal hebben.

Naar aanleiding van gedane suggesties om ook enkele dagen op Aruba te vergaderen, werd medegedeeld, dat hieraan nauwelijks gedacht kan worden, omdat hieraan enorme bezwaren verbonden zijn.

Tijdens een plechtige bijeenkomst in de Statenzaal op 11 Januari as. zal Zijne Exc. de Gouverneur de delegatie verwelkomen. Op Dinsdag 12 Januari d.o.v. zal een receptie gehouden worden. Gedurende hun verblijf op Curaçao zullen de delegatie-leden een bezoek brengen aan de C.P.I.M., de Mijn-maatschappij, de haven en de werkplaatsen van de fa. Nederhorst.

De Surinaamse vertegenwoordigers alsmede het grootste deel van de Nederlandse afvaardiging zal in Piscadera verblijf houden. De afzonderlijke delegaties zullen in de gelegenheid gesteld worden in hun hotels besprekingen te voeren. Voor vervoer der deelnemers aan de bijeenkomsten is gezorgd. De latere komst der Surinaamse delegatie-leden wordt alleen veroorzaakt door vervoer-technische oorzaken en is dus niet het gevolg van nieuw gerezen moeilijkheden.

Gisteren heeft de Antilliaanse delegatie het werkstuk van 13 Mei 1952 nog besproken aan de hand van gegevens der andere delegaties. As. Donderdag zullen deze besprekingen worden voortgezet en hoogstwaarschijnlijk beëindigd.

Zowel van Nederlandse als van Nederlands-Antilliaanse zijde zijn reeds voorstellen gedaan voor de opstelling van de agenda. De desbetreffende stukken hebben elkander gekruist en ontlopen elkaar niet veel. Zij hebben voornamelijk betrekking op de wijze van beraadslagen, de punten van uitgang bij de discussies, het voorzitterschap, het contact met de pers, etc.

Leiders der P.V.P. werden veroordeeld

Georgetown. — Twee leiders van de Progressieve Volkspartij in Brits Guyana, te weten Balli Lachman Singh en Ajodha Singh, zijn veroordeeld tot boeten van NA ƒ 315.— of vier maanden gevangenis op beschuldiging van het houden van een illegale bijeenkomst op 24 October. Beiden waren lid van de ontbonden Volksvergadering. Zij zijn in hoger beroep gegaan.

De drie Engelsen Sir James Robertson, voormalig hoofd van het bestuur van de Soedan, George Woodcock, adjunct-secretaris-generaal van de T.U.C. en R. E. Rad Ford van het ministerie van Koloniën, secretaris van de commissie van onderzoek, zijn te Georgetown aangekomen. Het vierde lid van deze commissie Sir Donald Jackson, opperrechter der Eilanden Boven en Onder de Wind, zal weldra arriveren.

In welingelichte kringen is men van mening, dat de werkzaamheden van de commissie twee à drie maanden in beslag zullen nemen.

Londen. — In een rapport van de Wereldbank wordt voor Brits Guyana een vijfjarenplan voorgesteld, waarvan de kosten 14 millioen pond sterling zal bedragen. De cultuur van suiker en rijst kan aanzienlijk worden uitgebreid door verbeterde techniek en irrigatie.

Rome. — Uit Italië wordt gemeld dat de treinen op de hoofdlijn tussen Noord- en Zuid-Italië door de hevig sneeuwval te Milaan en Genua niet meer rijden. In Oostenrijk duurt een koudegolf voort.

Vergunning Royer gereed

Willemstad. — Naar wij vernemen, is de zendvergunning voor Hoyer Recording, reflectant voor een radio-omroepbedrijf in concept gereed.

De Radio Adviesraad heeft, gelijk wij reeds meldden, de Regering geadviseerd Hoyer Recording een vergunning te verlenen, waarbij Hoyer Recording een eigen zender ter beschikking zou worden gesteld.

Zodra de vergunning is afgegeven, zal de studie van Hoyer aan het Julianaplein worden verbonden met de zender op Zapateer.

Ten aanzien van een eventuele radio-omroep ten behoeve van de heer Heyliger kan worden medegedeeld, dat de heer Heyliger reeds een vergunning bezit, doch tot op heden weinig activiteiten heeft betoond. Op 13 Maart as. loopt zijn vergunning af.

Eerste dag Studenten-tournooi

Antilliaanse studenten eindigden als derde

Amsterdam. — De burgemeester van Amsterdam, d'Ailly, heeft gisteren in het AMVJ-gebouw het Internationale Sporttournooi geopend, waaraan wordt deelgenomen door in Nederland studerenden uit Suriname, de Nederlandse Antillen, Indonesië, de Verenigde Staten en Nederland.

In de eerste basketball-wedstrijd won Suriname na een zeer spannende en aantrekkelijke wedstrijd met 38 tegen 37 van Nederland.

De verdere uitslagen van de basketball luidden: Suriname sloeg Indonesië met 34 tegen 20, ruststand 20 tegen 8 De Verenigde Staten sloegen de Antillen met 69 tegen 11 punten, ruststand 31 tegen 5.

Nederland slaat de Antillen 87—19; rust 30—10. Amerika slaat Indonesië 41—22; rust 22—11. Suriname slaat de Antillen 50—18; rust 31—8. Nederland slaat Amerika 60—52; rust 35—21.

Schaken: Nederland slaat Suriname 3½—1½; de Antillen slaan Amerika 5—0.

De uitslagen van het biljarten waren: Nederland I tegen Suriname I 0—2; Amerika I tegen de Antillen I 0—2. Nederland II tegen Suriname II 0—2; Suriname I tegen Indonesië I 0—2; de Antillen II tegen Nederland II 0—2; Indonesië II slaat Amerika II 2—0; Suriname I slaat de Antillen I met 2—0; Suriname II slaat Antillen II 2—0; Nederland I slaat Amerika I 2—0; Amerika II slaat Nederland II 2—0; Indonesië I slaat de Antillen I 2—0; Indonesië II slaat Antillen II 2—0; Suriname I slaat Amerika I 2—0; Suriname II slaat Amerika II 2—0; Indonesië I slaat Nederland I 2—1; Indonesië II slaat Nederland II 2—0.

Eindstand: 1) Indonesië; 2) Suriname; 3) de Antillen; 4) Nederland en 5) Amerika.

De nagekomen uitslagen van de eerste dag van het studentensporttournooi te Amsterdam luiden:

Schaken: Nederland slaat de Antillen met 5—0.

Dammen: Suriname slaat Nederland met 10—0; Suriname slaat Indonesië met 6—4; Nederland slaat de Antillen met 6—4; Suriname slaat de Antillen met 10—0; Nederland speelt gelijk tegen Indonesië 5—5.

Duizenden defileerden langs Plesman's baar

's-Gravenhage. — Het is moeilijk te schatten hoevelen gisteren langs de baar van dr. Plesman hebben gedefileerd. Circa duizend personen tekenden de registers, maar vele duizenden meer hebben hun laatste eer betuigd, sommigen met takken of tuiltjes bloemen. Bij die velen waren alle schakeringen van de maatschappij: kleine jongens, Scheveningse vissersvrouwen, tramconducteurs, personeel van het Rode Kruis, militairen, werklieden en industriëlen. Tot gisteravond waren reeds bijna 200 kransen ontvangen, die de dank en de eerbied van allerlei personen en instellingen vertolkten. Deze bloemstukken konden niet alle een plaats vinden in de hal, verscheidene werden naar de Willemskerk gebracht.

De hal van het hoofdgebouw was door een 50 meter ivoorkleurig velours, speciaal in de nacht van Vrijdag op Zaterdag in Twente geweven, veranderd in een chapelle ardente

De zoon en de schoonzoon van de overledene bezochten met de directeuren der K.L.M. de chapelle, waarna onder meer luitenant-generaal Aler, generaal Kruls, vele gezanten, dr. ir. Damme en oud-minister Schermerhorn afscheid namen. Namens de koningin en de prins legde majoor Bisschoff van Heemskerck een krans. Het K.L.M.-personeel trok afdelingsgewijs langs de baar. Met extra-bussen kwamen 2000 K.L.M.ers van Schiphol. Voor de Wereldomroep spraken ter nagedachtenis dr. ir. Damme, dr. A.A.L. Rutgers, dr. L.H. Slotemaker en de heren Von Balluseck, Van der Kloot, Van der Wiel en Vogels, allen van de K.L.M.

Het stoffelijk overschot van dr. Plesman is gisteravond van het hoofdkantoor der KLM naar het huis van de familie Plesman overgebracht.

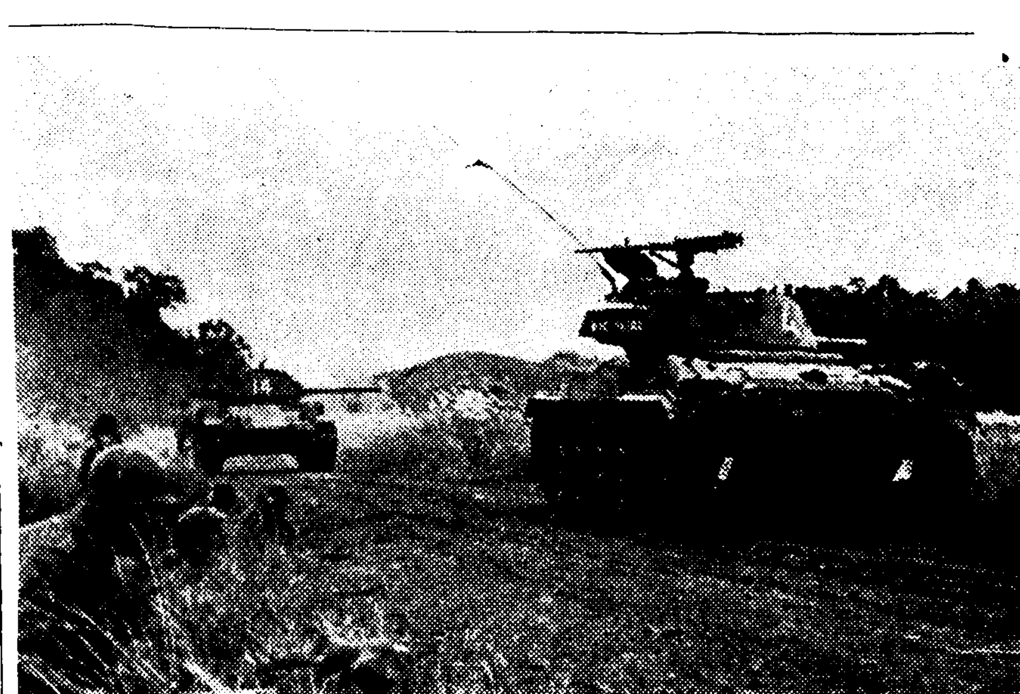
LAATSTE NIEUWS

's-Gravenhage. — De raad van commissarissen en de directeuren van de N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij hebben besloten tot uitkering van een interim-dividend over het boekjaar 1953 van 4% in contanten, betaalbaar van Donderdag 4 Februari af tegen inlevering van dividend-bewijs Nr. 103 van de bewijzen van aandeel en van onderaandeel.

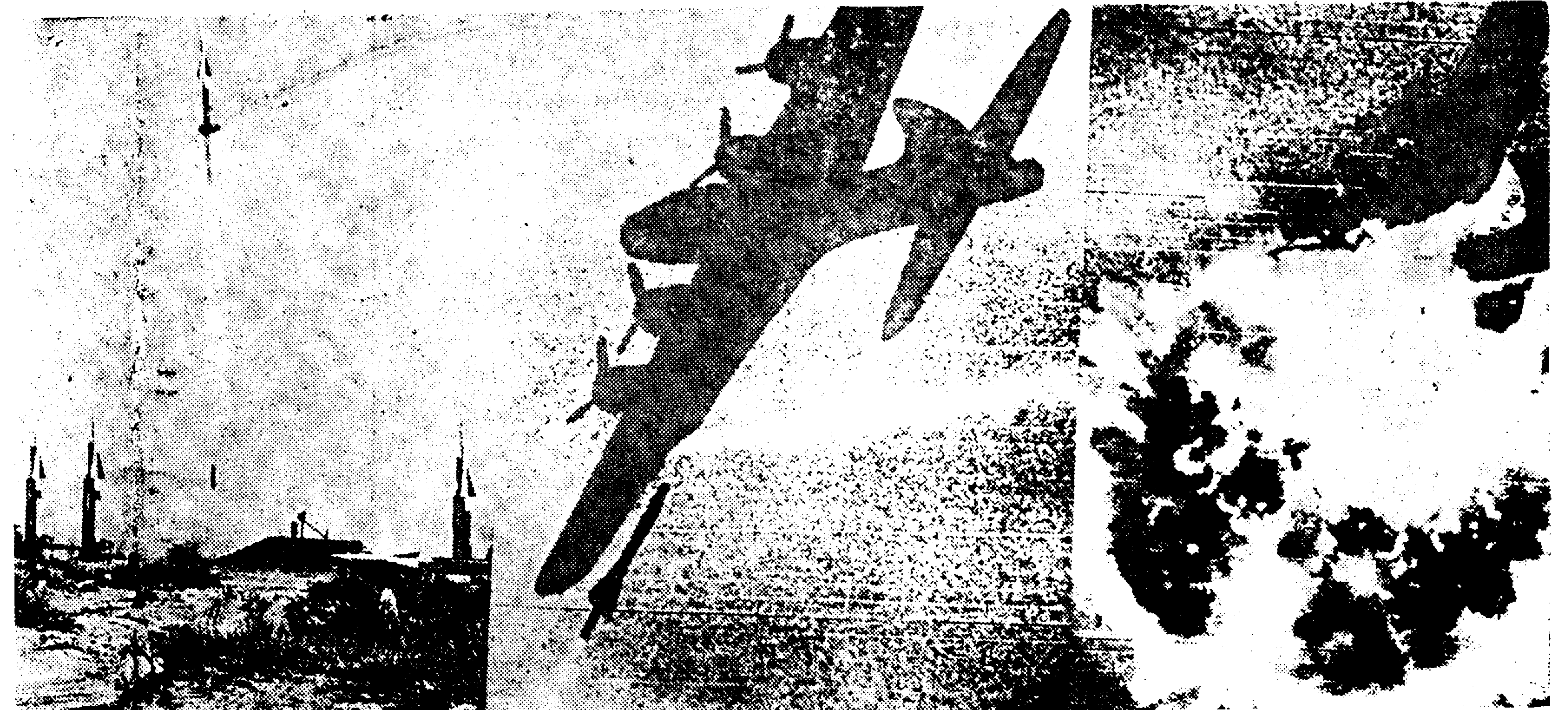
New York. — De bevolking van de Verenigde Staten is in 1953 met 2.7 millioen tot 161.200.000 zielen toegenomen.

Recht tot het Hart

— Het leven is vaak harder en grauwer dan onze fantasie het ons voorstelt.

De communistische Vietminh heeft in een bliksem-offensief Indo-China op het smalste gedeelte in twee delen gesneden. De stad Thaknek aan de Meking vormde het eerste doelwit van de Vietminh-troepen. De Fransen hadden de stad reeds op Kerstavond verlaten. Op de foto: Franse troepen, welke beschermd werden door tanks, in de omgeving van Thaknek.

Kortgeleden werd een proef genomen met het nieuwste geleide-projectiel van de Verenigde Staten boven een proefterrein in Nieuw-Mexico. Voor de oefening werd een oud vliegtuig, dat als „slachtoffer" fungeerde, gebruikt. Het toestel werd radiografisch van de grond af bestuurd. Bovenstaande foto's, die door de legerdienst zijn vrijgegeven, laten duidelijk het verloop van de proefneming zien. Foto links toont het afschieten van een raket, die het toestel in een vleugel treft (midden). Met een geweldige explosie in het vliegtuig, heeft de raket haar vernietigende taak vervuld (rechts).

Amerika's welvaart loopt geen gevaar

Washington. — In een radiorede heeft president Eisenhower gisteren verklaard, dat de Amerikaanse regering alle haar ten dienste staande wettige middelen zal gebruiken voor het bewaren van de welvaart en dat zij dit zo nodig zal blijven doen. De president doelde hiermede kennelijk op de mogelijkheid van een economische depressie in de Verenigde Staten en zeide dat de regering gereed is om op ieder ogenblik over te gaan tot het nemen van de vereiste maatregelen.

De Amerikaanse regering gelooft, dat de welvaart van het land niet afhangt van oorlog of oorlogstoebereidselen en hiervan ook niet behoeft af te hangen. „Wij weten allen — aldus Eisenhower — dat dit land in staat is tot aanpassingen om aan de verandering van de omstandigheden het hoofd te bieden zonder onheil te stichten of dit in de hand te werken en zonder een economische chaos te veroorzaken, waarop de communisten hopen.

President Eisenhower verklaarde, dat de resultaten van het afgelopen jaar beloften inhouden, dat het nieuwe jaar nog vruchtbaarder zal zijn voor de veiligheid van het land en het welzijn van het volk.

Sneeuwstormen richten in Europa ravages aan

Maar Nederland geniet van zon

's-Gravenhage. — Uit berichten, die afkomstig zijn uit verschillende Europese gebieden, blijkt, dat sneeuw, koude en stormen grote ravages hebben aangericht. Uit Kiel worden dijk-doorbraken langs de Oostzeekust gemeld, waardoor in Sleeswijk Holstein en Denemarken grote gebieden onder water zijn gezet. Vele eilanden voor de Duitse en Deense kust zijn ondergelopen, honderden mensen moesten in allerijl worden geëvacueerd uit dorpen en steden, waar het zeewater soms meer dan een meter hoog stond. Er zijn nog geen berichten van slachtoffers.

Vooral Flensburg en Lübeck hadden van het water te lijden en een vluchtelingenkamp werd van de buitenwereld afgesloten. Zowel in Oost- als West-Duitsland zijn langs de Oostzeekust arbeiders bezig met het in allerijl versterken der dijken, geholpen door militairen en vrijwilligers. Volgens het persbureau ADN is het peil van de Oostzee in 40 jaar niet zo hoog geweest.

Gisteravond begon het water geleidelijk te zakken en thans schijnt het ergste gevaar voorbij.

Op IJsland heerst op het ogenblik een zomerse temperatuur.

Ook in Venetië hebben zich overstromingen voorgedaan en in Joegoslavië zijn in de bergdistricten talrijke weg- en spoorverbindingen verbroken door sneeuwval, die op sommige plaatsen anderhalve meter hoog is. In Servië zijn temperaturen van 23 graden C. onder nul geconstateerd. In België vriest het hier en daar 15 graden, terwijl er veel sneeuw valt. Uit Nederland is niets bijzonders te melden. Er schijnt thans een winters zonnetje.

Fransen actief in Indo-China

Parijs. — Franse troepen zijn gisteren een aanval begonnen tegen eenheden van de Vietminh in Noord-Laos teneinde de dreiging van een opmars naar de residentie Loeang Prabang weg te nemen. Ten Zuid-Oosten van deze stad werd zonder noemenswaardige tegenstand Moeong Hieu bezet.

In de Noordelijke sector werd krachtiger verzet ontmoet, dat evenwel met behulp van artillerie werd gebroken, waarna twee dorpen werden veroverd.

De Franse luchtmacht ging voort met het bestoken van de versterkingen, die worden aangevoerd naar de uit ongeveer 12.000 man bestaande strijdmacht van de opstandelingen, die de Franse basis Dien Bien Phoe aan de grens tussen Tonkin en Laos belegert.

Nederlands prof.-voetbal gaat dit najaar starten

Amsterdam. — In Amsterdam is een vergadering gehouden van belanghebbenden bij de Nederlandse beroepsvoetbalbond. De bond vroeg op 22 December de F.I.F.A. te Zuerich om erkenning. Ook als er geen erkenning volgt, zal de bond gaan spelen, aldus de heer van Lent, de organisator van de bond. Voorzitter is ir P. Swart uit Den Haag; tweede voorzitter de heer B.J. Boersen uit Amsterdam en algemeen secretaris de heer S. van den Berg uit Amsterdam. Bij de bond zijn elf clubs aangesloten en elke vereniging zal over ongeveer twintig spelers kunnen beschikken.

De competitie begint in September en er zal voorlopig één afdeling worden geformeerd van twintig clubs. In Maart zijn trainingswedstrijden uitgeschreven. De bekende oud-internationaal J. Denatris is technisch leider van de bond.

De elf clubs aangesloten bij de bond, zijn Amsterdam, Den Haag, Arnhem, Nijmegen, Heerlen, Maastricht, Kerkrade, Twenthe, Rotterdam, Alkmaar en Leiden. De voorzitter van de club Amsterdam, de heer G.J. Kiersch, verklaarde: „Wij zijn niet gericht tegen de K.N.V.B., maar zullen graag naast die organisatie onze sport beoefenen. Wij willen het publiek waar voor zijn geld geven en de spelers in staat stellen door voetbal een boterham te verdienen. Binnenkort speelt de club Amsterdam een selectie-wedstrijd onder 36 Amsterdamse voetballers. Onder hen zijn zeer bekende spelers, wier namen nog niet genoemd kunnen worden. De club Amsterdam wendt zich binnenkort tot het publiek, waarvan het bestuur financiële en morele steun hoopt.

Gomez over werklozen-demonstratie

Willemstad. — De werkzoekenden, die gisteren bij de CPIM en het Gezaghebberskantoor demonstreerden, hebben ook een bezoek aan de regeringsraad gebracht. Een afvaardiging van hen, bestaande uit een zestal personen, vroeg een audiëntie aan bij dr. Da Costa Gomez. Deze stond de betogers te woord.

Tijdens de gisteren gehouden persconferentie ten kantore van de Regeringsraad zeide dr Da Costa Gomez, dat hij onder de indruk gekomen was van de rustige en zakelijke wijze waarop de woordvoerders der werkzoekenden de belangen van hun groep verdedigden. Dr Da Costa Gomez verklaarde ontroerd te zijn geweest, toen hem de vraag werd gesteld of er een verbetering in de positie dezer werkozen mogelijk was. De afvaardiging had speciaal verzocht om intensievere arbeidsbemoeiingen. Hoewel deze aangelegenheid de Centrale Regering uiteraard niet regardeert, heeft zij wel haar belangstelling. Zo kon aan de betogers medegedeeld worden, dat de regering zich over de situatie zal beraden en over acht dagen zal mededelen, of en zo ja in welke mate zij mogelijkheden ziet om deze arbeiders aan geschikt en lonend werk te helpen.

Er zou, vooral voor de bouwvakarbeiders, direct al werk genoeg zijn, wanneer kon begonnen worden met de bouw van een hotel, het bestuursgebouw, de gevangenis, en wanneer er een begin kon gemaakt worden met de verbouwing van het Fort. Maar zover is het helaas nog niet. Wanneer het overigens ooit zover zal komen!

Bij de ingebruikstelling van het in aanbouw zijnde stoomgemaal in Katwijk zal een standbeeld onthuld worden, dat Graaf Willem I voorstelt. Graaf Willem I heeft in de geschiedenis van de Waterstaat een grote rol gespeeld. Het beeld werd vervaardigd in opdracht van het Hoogheemraadschap Rijnland ter gelegenheid van haar 750-jarig bestaan. Prof. Wenckebach is de uitvoerder.

Indo-China in de storm

Na afloop van de conferentie van Bermuda hebben de Westelijke Grote Drie het nog eens duidelijk gezegd: de troepen van de Franse Unie vervullen in Indo-China een vitale rol. Ruim zeven jaar lang hebben zij door de oerwouden, de moerassen en de bergen getrokken van het land, dat voor de communistische Vietminh zulk een sterke bekoring heeft. In gewone tijden wordt alleen al door Cochinchina ruim 1.500.000 ton rijst uitgevoerd en nog altijd is rijst in Azië het doorslaggevende argument. Wie rijst te schenken heeft, kan trouw en prestige kopen. Kan Ho Chi Minh beschikken over een van de rijkste voorraadschuren van het Verre Oosten, dan ligt geheel Z.O.-Azië open voor het communisme. Zeven jaar lang hebben de Fransen en hun bondgenoten de grendel op de poort weten te houden en pas nu oogsten zij daarvoor de waardering die zij verdienen. In de eerste jaren na de oorlog zag men Frankrijk gaarne als de verdrukker van een ontroerend nationalisme en van een eerlijk verlangen naar herziening van het grondbezit. Het is waar, de Vietnamese communistische partij had toen juist haar naam veranderd in de „Marxistische Culturele Groep" en niet alle leden van de Vietminh waren nu dadelijk ook communisten. Maar ook in de nieuwe „cultuur" was al dadelijk geen plaats voor andere, althans niet-Marxistische groepen en de verknochtheid van Ho Chi Minh aan Moskou was zo sterk, dat zelfs zijn communistische Noorderbuur, Rood China, er bij tijden onrustig van werd.

Daarbij kwam nog, dat Frankrijk het land vóór de ongelukkige Vichy-periode tijdens de oorlog onmiskenbaar orde en welvaart heeft gebracht. Voor de buitenwacht ging het communisme in de Vietminh grotendeels schuil achter het nationalisme. De nationaal voelende leden van de Vietminh was die schijn genoeg en de orthodoxe communisten zagen geen wezenlijke moeilijkheid in een hanteren van het nationalisme in de strijd voor het begeerde internationalisme. Wat echter beide categorieën zich moesten afvragen, was, of het communisme van Stalin nog wel gelijkgesteld kon worden met internationalisme. Kon men Indo-China op de punt van de blanke sabel de onafhankelijkheid aanreiken of zou men slechts in staat zijn het land van een Westelijk tot een Oostelijk wingewest te maken?

De tragiek van de Indochinese oorlog is, dat Frankrijk aanvankelijk niet bij machte is gebleken zijn tegenstanders maar ook zijn bondgenoten op die vragen het juiste antwoord te geven. Natuurlijk zouden de inspanningen van de communistische Vietminh nimmer tot een vrij Indo-China kunnen leiden. Maar daarmee was de kous niet af. De keus beperkte zich nu niet tot een Oostelijk of een Westelijk wingewest. Er was ook nog de mogelijkheid, dat Indo-China de onafhankelijkheid aangeboden zou kunnen krijgen, en wel, na een protectoraat van negentig jaar, door Frankrijk zelf. Léon Pignon was de Hoge Commissaris, die een nieuwe Indochinese Unie juridische gestalte kon geven, maar het bouwsel overtuigde vriend zomin als vijand en maarschalk Jean de Lattre de Tassigny werd ten tonele geroepen om althans de militaire situatie enigszins in de hand te houden.

Zeven jaar oorlog heeft de Franse en Indochinese regeringen reeds ongeveer tien milliard dollar gekost, dat is tweemaal zoveel als de Amerikaanse hulp aan die landen tot dusver heeft bedragen. Twee millioen Vietnamezen zijn van hun woonsteden verdreven. Volgens Franse schattingen bedragen de verliezen van de Vietminh: 240.000 doden, 420.000 gewonden en 238.000 krijgsgevangenen. De verliezen van de Franse Unie worden geraamd op 48.000 doden (Fransen en Vietnamezen samen), 80.000 gewonden en 12.000 vermisten.

De gevaarlijke aanval, die de Vietminh op het ogenblik lanceert tegen Laos, is een vervolg op de veldtocht, die dit voorjaar halverwege werd onderbroken om het Russische vredesoffen-

(Vervolg zie pag. 2)

Een opmerkelijk product

„E cas a keda bashi", film van eigen bodem

W'stad. — Gisteravond draaide in „Club Curacao" de première van de sprekende film in de landstaal, „E cas a keda bashi", een door de heer A. Jesurun vervaardigde 16 mm kleurenrolprent. Hiermede werd een product ten doop gehouden, dat zeker aanspraak kan maken op onze volle waardering. Het werd een vlot in strakke lijnen gehouden scenario, vol afwisseling tegen een boeiende achtergrond van een stuk Curacaose folklore en landelijk natuurschoon, waarvoor het rustieke landhuis „Ronde Klip" — en terecht — werd uitverkoren.

Nu komt bij het vervaardigen van film heel wat kijken. Daar is het scenario, dat van de hand van mevr. May Henriquez—Correa was, de choreographie van mevr. Marijke Huisman—Kolkman met medewerking van mevr. Gloria Jesurun. Aantrekkelijk kan de ballet-scène genoemd worden in „E cas a keda bashi", een scène, waarin Ursula Cohn en Hubert Romondt excelleerden met Douwe Nieuwenhuis als de verslagen minnaar, die met zijn sierlijke danspassen voor de komische noot zorgde in dit stuk Curaçaose dramatiek.

Een echt Curaçaose rolprent dus, waarbij typische Curaçaose muziek de achtergrond vormt van het verhaal en waarvoor gekozen werden „Noche Buena", een dans van Rudolf Palm, „Souvenir de Curaçao nr 6" van de jeugdige Wim Statius Muller en „Eliza", een mazurka van J. G. Palm, terwijl het accent voor het kolonisatie-tijdperk werd gelegd op een deel uit de Peer Gynt Suite nr 1 van Grieg (In the hall of the mountain King).

De muzikale verzorging was in handen van Edgar Palm y su Rhytmico.

De medespelenden in deze „short" zijn Granpapa (Frank Rozendaal), Nieto Shorombu (Gilbert Felix), het jongetje, dat met belangstelling luistert naar grootvaders met diepe wijsheid voorgedragen verhaal, Missie di Cas, het danseresje, wiens schoonheid directe aanleiding geworden is tot een duel, dat met de dood bezegeld wordt, (Ursula Cohn), Namoradao, overwinnaar van het tweegevecht (Hubert van Romondt) en Douwe Nieukenhuis in de rol van Novio.

Er zijn uiteraard heel wat meer medespelenden achter de schermen, zoals Jan Doedel, die de geluidstechniek verzorgde, en Fred Capriles, de man van de belichtingstechniek.

De heer Jesurun heeft met deze film een technische prestatie geleverd, want het is beslist geen sinecure om de dansscènes synchroon te laten lopen met de muziek. Dat hij daarin geslaagd is — enkele onvolkomenheden willen wij gaarne door de vingers zien — is een woord van waardering zeker waard. Het bewijst tevens, dat met nauwkeurigheid en met liefde en toewijding gewerkt werd. De effecten, die bereikt werden door de camera verschillende posities te doen innemen, zijn verrassend en verlenen aan deze Curaçaose rolprent een bijzondere charme.

Onder de talrijke aanwezigen, die de première bijwoonden, bevonden zich onder meer de Gouverneur en mevrouw Struycken, gedeputeerden E. Rozendal, C. D. Kroon, C. Sprockel en voorts enkele acteurs, die zichzelf op het witte doek terugzagen. Een hartelijk applaus was de appreciatie, die de heer Jesurun — overigens volkomen verdiend — oogstte.

OUDE MAN VERMIST

W'stad. — De recherche meldde ons, dat de 66-jarige M. uit het Tweede District wordt vermist. De man werd het laatst gezien op 31 December j.l. in de stad. De recherche gelooft hier met een ongeluk te maken te hebben.

(Vervolg van pag. 1)

sief doorgang te verlenen, en het is ook een vervolg op hetgeen tot dusver de communistische tactiek is geweest. Niet de gewone, in Rusland en China geschoolde Vietminh is hier aan het werk zo zegt de communistische propaganda, maar de „volksregering van Pathet-Lao", de oude naam voor Laos, die onder leiding zou staan van Prins Souvana Vong, een halfbroer van de premier van Laos. Dit speculeren op de traditionele tegenstellingen tussen Lao's en Vietnamezen is een nieuwe poging van het communisme om zich te verschuilen achter het nationalisme en men mag nooit vergeten, dat de Vietminh bij al zijn doorzichtige manoeuvres een verrassend groot prestige geniet bij de nationalistische bevolkingsgroepen.

De nieuwe opmars vormt bovendien een bedreiging voor het toch reeds onstabiele Siam en het door binnenlandse twisten verscheurde Birma. Sommige waarnemers geloven, dat Ho Chi Minh met zijn nieuwe actie slechts poogt zich een gunstig uitgangspunt te verschaffen voor mogelijke vredesonderhandelingen met de Fransen. Maar de communistische doelstellingen liggen verder. **Onrust in Indo-China veroorzaakt troebel water, waarin ook andere Aziatische vissen zijn te verschalken** en het voortduren van de oorlogshandelingen maakt het Frankrijk onmogelijk in Europa een volwaardige rol te spelen. Daarom is het van zo groot belang, dat de Amerikaanse militaire hulp, die een half milliard per jaar bedroeg, **met 385 millioen dollar wordt uitgebreid.** De Verenigde Staten **betalen dan ongeveer** zestig procent van de kosten van de oorlog. De Franse opperbevelhebber, generaal Henri Engène Navarre, hoopt door het uitbreiden van de nationale legers van Vietnam, Laos en Cambodja en door het gebruik **maken van de guerillatactiek van zijn kant** de strijd spoedig een gunstige wending te doen nemen, maar om de verbonden staten daarna gelegenheid te geven zich eindelijk te consolideren, zal Frankrijk vervolgens genoodzaakt zijn zichzelf geheel weg te cijferen. Voorlopig is het zover nog niet. Eerst moet de storm van het ogenblik worden bezworen en dat is een taak, die zich de gehele vrije wereld mag aantrekken.

BENOEMING.

's Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is benoemd tot buitengewoon lid van de Raad voor de Scheepvaart onder meer mr W. B. J. Aberson, oud-lid van het Hof der Justitie van de Nederlandse Antillen.

OP CURACAO.

's-Gravenhage. — De Nederlandse pianiste Helma Breemen is dezer dagen naar Craçao vertrokken, nadat zij 24 December in het huwelijk trad met mr P. A. C. Bondam, werkzaam ten parkette, die zich reeds in begin 1953 in Willemstad gevestigd heeft.

GEEN NIEUWS

W'stad. — Naar wij hedenochtend van de Inspecteur van Politie de heer Y. Taconis, die met het onderzoek naar de vermiste kinderen belast is, vernamen, is er nog geen licht gekomen in deze duistere zaak.

De politie heeft de veronderstelling dat de kinderen door een ongeval om het leven zouden zijn gekomen laten varen. Ook heeft de recherche bepaalde aanwijzingen tegen een persoon. Wanneer de politie er in zal slagen de dader te arresteren, zal waarschijnlijk de zaak kunnen worden opgelost, waarbij tevens het Boca Tabla mysterie uit de doeken zal worden gedaan.

Naar wij vernamen, wordt op het ogenblik een ander lid van de familie vermist, t.w. de 33-jarige J.S. De politie kon ons hieromtrent niets mededelen.

TOERISME ALS DIENST

W'stad. — Een aantal leden van de Raad, aldus het Verslag, acht het noodzakelijk dat voor het Toerisme een Dienst wordt ingesteld. Deze leden zouden gaarne vernemen hoe de verhouding is tussen Land, Curaçao en Aruba met betrekking tot het toerisme.

WAAROM NIET GRATIS?

W'stad. — Men zou er de voorkeur aan geven, dat de uitgifte van de telefoongids wordt uitbesteed, waarbij voor het eilandgebied de drukkosten zouden vervallen en daartegenover de advertentieopbrengsten ten bate komen van de uitgever van de gids. Bovendien bevelen deze leden aan dat de gids verder gratis wordt verstrekt aan de abonne's (Afdelingsverslag).

Onrust in stad en Isla

Werklozen demonstreren met dreigende stokken

W'stad. — Over de demonstratie van een 300 tal werkzoekenden, kunnen wij nog het volgende melden. Zoals wij reeds schreven, zijn de demonstranten, na eerst de afdeling Arbeidszaken van de C.P.I.M. een „bezoek" te hebben gebracht, naar het Bestuurskantoor „opgetrokken". Aldaar aangekomen, is een „delegatie", bestaande uit een achttal jongelieden, door Gedep. Kroon ontvangen, die hen verzocht, hun grieven bloot te leggen.

Hun voornaamste was, dat zij geen werk hadden, verschillenden onder hen zouden zelfs zes maanden of langer zonder werk lopen. Het optreden van de politie tegen bedoelde demonstratie werd in deze gelaakt. De politie zou namelijk de doortocht hebben belet, wijl zij zich van de C.P.I.M. naar het Bestuurskantoor begaven. De heer Kroon zegde de deputatie toe, laatstgenoemde zaak direct te zullen onderzoeken, voorts verzekerde hij dat de arbeidsproblemen door het Bestuurscollege zal worden besproken. De heer Kroon was van mening, dat hier op korte termijn een oplossing moet worden gevonden. Verder zegde Gedeputeerde Kroon toe, te proberen, zo spoedig mogelijk een Bestuursvergadering te beleggen om de gerezen problemen te bespreken. Hierna vertrokken de demonstranten in alle orde, om echter tegen twee uur op het Fortplein voor het Landskantoor te verschijnen. Het was eerst een kleine groep, maar druppelsgewijze groeide deze aan tot een 150 man.

Dr da Costa Gomez ontving een aantal „afgevaardigden, t.w. 7 personen w.o. een zekere Juul Rojer van Papaya.

Ook hier werd het probleem van het „werk zoeken" besproken. Dr. Da Costa Gomez verzocht hierbij de demonstranten, om zoveel mogelijk **zelf** op werk uit te gaan. Wanneer zij niet zouden slagen, verwachtte Mr. Dr. Da Costa Gomez hen op Maandag 11 Januari des middags om 2 uur te zijne kantore, aldus de mededeling van een der afgevaardigden aan de wachtende werkzoekers op het Fortplein. Vooral werd de demonstranten op het hart gedruk, om ordelijk weg te gaan en geen moeilijkheden uit te lokken.

Tijdens een onderhoud, dat de Voorzitter van de RR ons toestand na de demonstratie, verklaarde hij, dat hij pogingen aan zou wenden, om het arbeidskantoor te activeren. Dr. Da Costa Gomez zwaaide genoemd kantoor lof toe voor de tot nu toe verrichte arbeid, doch was van mening dat het „registreren" onvoldoende is.

Verder riep de Voorzitter van de Regeringsraad de medewerking in van alle werkgevers, om zoveel mogelijk samen te werken om bedoeld probleem op te lossen. Ook verklaarde hij, dat de Regeringsraad contact zal zoeken met het Bestuurscollege.

Onrust.

Tijdens de demonstratie op het Fortplein van gisteren hinderden de demonstranten het verkeer. Een politieman maande de demonstranten aan wat ruimte te maken voor het doorgaand verkeer, dat hinder ondervond van deze gang van zaken. Toen de demonstranten geen gehoor wensten te geven aan deze aanmaning, stond de bewuste politieman geen andere uitweg open dan met de gewapende hand de demonstranten uiteen te jagen, waarbij enkele klappen vielen. Gelijk wij boven reeds meldden, werd deze aangelegenheid bij Gedeputeerde C. D. Kroon als klacht naar voren gebracht, een klacht, die ons overigens niet redelijk voorkomt en op een verkeerde plaats werd geuit.

Tijdens de demonstraties op de CPIM-terreinen werd een bewaker mishandeld, een aanklacht werd ingediend.

Inmiddels wordt het stadsbeeld door deze demonstraties beslist onrustig. Hedenochtend waren ongeveer 80 tot 90 mannen op het CPIM-terreinen om de demonstraties voort te zetten.

Enkele demonstranten waren gewapend met stokken en latten, waarmede zij dreigend zwaaiden. Zij eisten werk en schreeuwden „Nos kier trabao". Tot wanordelijkheden is het (nog) niet gekomen. Tegen elf uur droop een sterkte van 40 man af en zette met de Isla Ferryboot koers naar Punda. Om aan alle gebeurtenissen het hoofd te kunnen bieden, is de politiemacht op straat versterkt. Zonder incidenten verspreidden de demonstranten zich in de stad.

Als bijzonderheid van de werkzoekende, de heer Juul Rojer van Papaya, een bekend politiek figuur, weten wij nog te melden, dat hij enige tijd geleden OP EIGEN VERZOEK uit de CPIM-dienst werd ontslagen. Het doet wat onwennig aan de heer Rojer nu luide te horen verkondigen, dat hij werk wil hebben.

Het hoofd koel.

De demonstratie begint allengs het karakter te krijgen van een schreeuw-maar-raak-actie. De lieden met de grote mond en gedreven door valse hartstochten, brengen daardoor de serieuze werkzoekenden, die er op ons eiland ongetwijfeld zijn, in ernstig discrediet. Een demonstratie verliest daardoor al heel wat van zijn waarde. De werkzoekenden bijv. bestelden hedenochtend in de lunchroom van de CPIM dranken en koffie en gingen heen zonder te betalen.

Voor het kantoor van Sociale Zaken werd geroepen, dat de boel in brand zou worden gestoken.

Toen de heer Gomez gisteren de werkzoekenden verzocht Maandag as. terug te keren, werd uit de groep demonstranten duidelijk de kreet gehoord van „i cu machete". Al deze feiten vormen bepaaldelijk geen krachtig pleidooi voor de oplossing van de problemen.

De 7 Tschechen die onlangs met een zelfgebouwde pantserwagen naar het Westen wisten te ontkomen, hebben van de immigratie-autoriteiten van de Verenigde Staten toestemming verkregen om het land binnen te komen. Opgewekt namen de Tsjechen op het vliegveld Frankfurt afscheid om met een Amerikaans lijntoestel naar de Verenigde Staten te reizen.

Ons Zeemanshuis

Willemstad. — Gisteren publiceerden wij uit het Afdelingsverslag van de Eilandsraad op de Begroting 1954 enkele opmerkingen met betrekking tot ons R.K. Zeemanshuis. Deze opmerkingen hebben reacties gewekt, omdat zij een aanval betekenden op al die lofwaardige burgers uit onze samenleving, die tijd noch moeiten hebben gespaard om het Zeemanshuis te doen zijn wat het nu is, nl. een echt tehuis voor de zeelieden.

Een zeeman schrijft ons: „Wij, de tienduizenden, honderdduizenden zeelieden, die dit tehuis hebben leren kennen, zijn er trots op. Laat Curaçao ook trots zijn op dit Zeemanshuis, dat door noeste arbeid van onbaatzuchtige werkers een van de best geoutilleerde ter wereld is geworden."

Wij zouden aan deze loftuiting nog tientallen anderen kunnen toevoegen en komen in het bijzonder op ons bericht van gisteren terug, omdat het kopje, dat er boven stond, aanleiding heeft gegeven tot enig misverstand. Het klonk (onbedoeld) namelijk wel wat cru. Doch wie, die onze grote doorlopende bewondering voor dit prachtige werk van het Apostolaat ter Zèe kent, zal ook maar een moment gedacht hebben, dat wij de in dit verslag geuite critiek deelden, waar wij juist onder alle omstandigheden van onze warme waardering en sympathie voor het Zeemanshuis hebben doen blijken! Wij hopen dan ook, dat de weifelmoedigen ons niet meer misverstaan en dat onze sympathie voor het Huis waar pater v.d. Mee: de scepter zwaait, door alle raadsleden gedeeld zal worden!

Wegenproblemen op Curacao

W'stad. — De meerderheid der Raadsleden dringt er op aan, dat het Bestuurscollege vóór de openbare behandeling van de begroting een 3- of 5-jaren plan voor wegenaanleg, dan wel een lijst van wenselijkheden, aan de raad overlegt.

Voorts zouden een aantal leden gaarne een oplossing zien voor de aanleg van wegen op plaatsen waar eigenaren onwillig blijven wegen-gelden te betalen.

Verder wordt de bijzondere aandacht gevraagd:

a. voor de weg van Santa Martha over Sint Kruis naar Barber die in de plaats zou kunnen treden voor de op de begroting opgenomen weg Pannekoek Dokterstuin;
b. voor de weg vanaf het Maria College achter Habaai om naar Gasparito;
c. de verlengde Gosieweg;

daarentegen wenst een aantal leden de verbetering van de weg naar Fort-Nassau af te voeren.

Tenslotte wenst een lid te vernemen waarom wel wegengeld doch geen betaling wordt gevraagd voor riool-aanleg.

IN HET WATER GEDRUKT.

Willemstad. — Op de Ruyterkade werd gistermiddag tegen 12 uur een stilstaande M.G. door een autobus aangereden en in het water gedrukt. De kraanwagen van v.d. Linden hees de M.G. weer op het droge.

Verder werden er 4 lichte aanrijdingen gerapporteerd.

f. 250.— BELONING

De Commissaris van Politie op het eiland Curaçao looft een beloning uit van f. 250.— aan een ieder, die inlichtingen en aanwijzingen kan verschaffen, welke leiden zullen tot de opsporing van de op Donderdag 24 December j.l. spoorloos verdwenen AURA EMIGIA SOPHIA, oud 9 jaar en FRANKLIN REGALDO SOPHIA, oud 6 jaar.

Mededelingen dienen gedaan te worden aan de Recherche te Rio Canario.

PREMIO DI f. 250.—

Comisario di poliz na Corsou a ofrece un suma di f 250.— na tur cu por duna informacion o algun splicacion cu por yuda pa yega na hanja e dos muchanan AURA EMIGIA SOPHIA di 9 anja y FRANKLIN REGALDO SOPHIA di 6 anja, cu a desparce riba Diahuebes 24 di December u.p.

HEBT U KLACHTEN?

W'stad. — Een aantal Raadsleden merkt op, dat met de overdracht van de Haven en Loodsdienst mede overgegaan is een lange lijst van klachten der arbeiders, die nog nimmer behoorlijk zijn afgehandeld.

De bezetting van de havendienst zou bv. bestaan uit 24 ambtenaren, 24 gouvernements-werklieden in vaste dienst en 24 arbeiders in losse dienst, hetgeen met zich medebrengt dat voor gelijksoortig werk grote verschillen in loonbetaling voorkomen.

Voorts bestaan klachten t.a.v. schaftlokaal en dienstkleding.

Deze leden verwachten dan ook op korte termijn een oplossing voor gegronde klachten.

HIJ KOOS DE „AGFA KARAT"

Willemstad. — De uitslag in de interessante „El Globo Agfa loting" is gevallen. De heer E. J. de Veer kocht voor f 2.— een Agfa-rolletje voor zijn camera en op nummer 0568 trok het winnend lot. Hij kon kiezen tussen een reis naar Cracas en de mooie elegante Agfa Karat 36 kleinbeeld camera met de f 2.8 lens. Hij verkoos de Agfa Karat boven een reis naar Caracas en daar kunnen wij hem geen ongelijk in geven. De prijs van bedoelde Agfa Karat is f 160.—.

AUTO-VAREN

W'stad. — Enkele Raadsleden zouden gaarne vernemen of het mogelijk is auto's met een ferry-boat over te brengen ter ontlasting van het verkeer bij het opengaan van de brug.

Hierop wordt geantwoord dat de tijdsduur van de overvaart te kort is in verhouding tot de tijd die nodig is voor het op- en afrijden.

Een lid zou gaarne vernemen of het dan niet mogelijk is voor noodgevallen, zoals voor ambulances en politiewagens.

Castellemare di Stabia. — Prof. Picard is van plan in April aan de Griekse kust te pogen zijn diepzeeduikrecord van 3510 meter te verbeteren.

Zeebad-kleuren

Club als middel om kosten te dekken

Kralendijk. — Met belangstelling nam de directie van maatschappij Zeebad Bonaire kennis van het verslag van de vergadering der Staten van Dinsdag j.l. waarin het lid Abraham o.a. zeide dat hem de toegang tot „Zeebad" werd geweigerd omdat hij een „chocoladekleur" heeft. Dit is volstrekt in strijd met de waarheid. Noch de heer Abraham, noch een ander werd geweigerd vanwege kleur, ras of een andere discriminerende reden, aldus de andere partij. Hierbij drukken wij een exemplaar van de circulaire af, die ook aan de heer Abraham werd toegezonden. „Deze is duidelijk. Degenen die van de uitnodiging geen gebruik maken, sluiten zichzelf buiten. Ook het lid der Staten Abraham. De heer Abraham weigerde pertinent lid te worden, op de zelfde wijze waarop hij weigerde lid te worden van het A.N.V." aldus de directie van het Zeebad.

De circulaire

Gedurende meer dan een jaar is „Zeebad" voor een ieder toegankelijk geweest; ieder die maar wilde kon gebruik maken van een kleedhokje om zich te verkleden alvorens in het heerlijke water een duik te nemen, een ieder had toegang tot de bar, in het kort het terrein, de gebouwen, de pier en het strand werden zo'n beetje als algemeen bezit beschouwd.

Het bouwen en inrichten van een en ander heeft veel geld gekost; het onderhoud en schoonhouden kost eveneens veel. Het is daarom billijk, dat degenen die van onze inrichting gebruik maken, iets bijdragen om de altijd weer terugkerende kosten te dekken. De eenvoudigste manier is van „Zeebad" een soort club te maken, waarvan men lid kan worden en wij nodigen U hierbij uit U als lid op te geven aan ondergetekende.

De contributie bedraagt, halfjaarlijks bij vooruitbetaling te voldoen: (termijnen lopen van 1 Oct. — 31 Maart en van 1 April tot 30 September)

a. voor een lid en zijn gezinsleden (dus bijv. vrouw, kinderen en inwonende andere familie)
ƒ 25.— per halfjaar

b. voor een lid zonder gezinsleden
" 15.— per halfjaar

De leden zullen het recht hebben bezoekers van buiten Bonaire, gedurende hun verblijf voor maximum 1 week te introduceren door inschrijving in een in „Zeebad" te deponeren „Introductieboek". Introductie van personen te Bonaire is niet toegestaan.

Met ingang van 1 October zullen de tarieven van de consumptie worden herzien en wij zullen trachten deze tarieven billijk te doen zijn. Tarieven zullen voortaan op elk tafeltje aanwezig zijn.

„Zeebad" heeft aan Bonaire gedurende meer dan een jaar gastvrijheid verleend; wij hopen, dat Bonaire thans door veel leden zal medehelpen van „Zeebad" een bloeiend bedrijf te maken.

Gemakshalve zijn leden van het A.N.V. aangeschreven, doch ook anderen zullen gaarne als lid welkom zijn.

ARUBA

NIEUWE COMMANDANT MARINIERS

Oranjestad. — Wij hadden een onderhoud met de nieuwe Commandant der Mariniers op Aruba, Majoor G. J. P. Veenhuys, in het Kamp Savaneta. Wij werden ontvangen door Majoor Veenhuijs en zijn charmante echtgenote, mevr. E. Veenhuys—Spier. In minder dan geen tijd was het ijs gebroken en zoals gebruikelijk bij de mariniers buiten dienst, was het een en al gemoedelijkheid. De eerste indruk van Aruba was al direct goed en het waren vooral de kleurschakeringen in de natuur, die beiden getroffen hadden. Op het terras van de „longroom" was een prettig zitje met een pracht uitzicht op zee. Dat zette Majoor Veenhuys schijnbaar volkomen op zijn gemak en kregen wij zonder veel vragen de volgende gegevens.

Geboren op 28 Februari 1915 te Diepenheim (Overijsel) diende hij als reserve-luitenant bij de landmacht in het voormalige Nederlands Indië, waar hij een burgerbetrekking bekleedde. Op 1 Januari 1937 werd hij 2e luitenant en ging later over bij het corps Mariniers, waar hij op 1 September 1941 tot 1e luitenant werd bevorderd.

Hij zal op 7 Januari as. om 9 uur 's morgens officieel het commando van Kapitein J. Dourlein overnemen. Als merkwaardigheid vertelde Majoor Veenhuys nog, dat dit de derde maal is, dat hij onder commando van Overste Nash dient; 26 Juli 1947 was de gelukkigste dag, nl. zijn trouwdag. Uit het huwelijk werden twee kinderen geboren.

LEJUEZ RAADSLID

Oranjestad. — Zoals wij reeds meldden, had de heer Lejuez het Raadlidmaatschap in beraad gehouden. De heer Lejuez heeft inmiddels zijn benoeming aanvaard.

Dezer dagen hebben verschillende leden van het Nederlandse kabinet een bezoek gebracht aan de nieuwe kruiser Hr. Ms. „De Ruyter" te Schiedam. Minister-president Dr. Drees wilde ook wel eens een kijkje binnen nemen. Links Z. Exc. Minister Beijen.

EEN CLUB MET EEN LOFWAADIG STREVEN

Oranjestad. — De vorige week Woensdag was het een persavond, dit maal in de airconditioned Rio Club, hoek Nieuwstraat en Oude Schoolstraat. Op uitnodiging van het bestuur van deze club was de pers die avond te gast en unaniem waren alle genodigden het er mee eens een buitengewoon gezellige avond te hebben doorgebracht.

Het bestuur bestaat uit de heren E. Petrona, voorzitter; Etty Laclé, secretaris en Mimi de Cuba, penningmeester, terwijl de heer Adriaan Laclé het beheer en de administratie voert.

Al weldra kwamen de tongen los en de ongedwongen stemming bleef tot aan het einde, dat was diep in de nacht. Vóór het uiterst verzorgde diner, sprak voorzitter Petrona een welkomswoord en hoopte, dat de aanwezigen de gehele avond in dezelfde gezellige kerst- en nieuwjaarsstemming zou blijven.

Spreker noemde de pers een lichtbaken en sprak als zijn nieuwjaarswens uit, dat de verstandhouding tussen pers en heil van een gezonde gemeenschap. De Rio Club meende met de geste om de pers een diner aan te bieden niet anders publiek steeds goed moge blijven tot te doen dan haar waardering uit te drukken voor de gepresteerde arbeid, want de pers is een schakel tussen de eenheden, welke dan ook.

Het diner was tot in de puntjes verzorgd, de bediening in de vertrouwde handen van Urbana en toen wij later kennis maakte met de Hollandse kok de heer A. Slagt, verwonderden wij ons in het geheel niet meer. Een eerste klasse vakman. Al is er nergens meer iets te eten 's avonds laat, zo vertelde ons de heer De Cuba, dan kan men altijd nog in de Rio Club terecht. Het ligt in de bedoeling op speciale dagen, speciale gerechten verkrijgbaar te stellen.

Het diner werd opgeluisterd door de voortreffelijke pianomuziek van de heer Viv. de Lannoy, die later werd afgelost door de pianospeler van de bekende Dominicaanse band, Flor de Oro. De heer Schouten gaf namens de persvereniging de pianist, de kok en de beide bedienden elk een fles champagne uit waardering voor het aandeel, dat deze mensen in deze prettige avond gehad hadden.

7 JANUARI COMMANDO-OVERDRACHT

Oranjestad. — Op 7 Januari, des morgens om 9 uur, zal het commando officieel worden overgedragen door Kapitein J. Dourlein aan Majoor G. J. P. Veenhuys. Overste Nash zal hierbij aanwezig zijn. Kapitein Dourlein vertrekt de volgende dag met Hr Ms van Speijck, die de ex-commandant speciaal komt halen. Na een dag of tien op Curaçao te hebben doorgebracht, vertrekt het echtpaar Dourlein met de Boskoop naar Nederland.

MR SWANE IN EILANDSDIENST

Oranjestad. — Per 1 Januari is in eilandsdienst getreden de heer Mr J. W. I. M. Swane. Hij wordt voorlopig tewerk gesteld op het kantoor van de Eilandsontvanger.

EEN TREURIGE TIJDING

Oranjestad. — Gisteren kon men overal de vlaggen halfstok zien hangen. Aruba was plotseling in rouw gedompeld door het overlijden van de heer Je Henriquez in de leeftijd van 50 jaar. Kortgeleden nog vierde een groot deel van Aruba feest ter gelegenheid van de zilveren bruiloft van het echtpaar Henriquez, waarbij Sjon Quita een Pauselijke onderscheiding ontving. De mens wikt, God beschikt, en zo werd Je geroepen tot hoger leven.

Moge Sjon Quita de kracht ontvangen door haar geloof. Wij kunnen slechts langs deze weg onze innige deelneming betuigen. Hoe innig geliefd Je was, bleek wel bij de begrafenis door de overgrote belangstelling.

DE HEER G. T. VOS OVERLEDEN.

Oranjestad. — Een ander overlijdensbericht was dat van de heer G. T. Vos. Gilberto was reeds geruime tijd aan het sukkelen en tegen de Kerstdagen was het noodzakelijk hem naar Curaçao te vervoeren, daar zijn toestand verergerde, waar hij ten slotte op zijn geboortegrond is overleden.

Het mocht de heer Vos minder goed gegaan zijn de laatste tijd, in betere omstandigheden heeft hij veel gegeven aan de gemeenschap. Onze deelneming aan de familie en dat Gilberto ruste in vrede.

In de West-Duitse bossen loert het gevaar

Hondsdolheid onder het wild bedreiging voor de bevolking

„Houdt uw honden aan de lijn!" „Op loslopende honden wordt geschoten!" Deze en soortgelijke waarschuwingen komt men de laatste tijd in geheel Noord-West Duitsland tegen. Een eigenaar, wiens hond in een onbewaakt ogenblik ontsnapt om alleen een zwerftocht te ondernemen, loopt grote kans, dat hij zijn dier nooit weer ziet. De gehele Duitse politie heeft order korte metten te maken met elke loslopende hond, die op wegen en velden wordt aangetroffen. Een harde maatregel? Misschien, maar de gevaren, die op het spel staan, zijn zeer groot voor de honden, maar ook voor de mensen.

Sinds enige jaren signaleert men in West-Duitsland in toenemende mate gevallen van hondsdolheid. Het begon, niet onder de honden, zoals men zou vermoeden, maar onder het wild. Vossen zijn in het algemeen schuwe dieren, die een jager liefst zover mogelijk uit de weg gaan. Maar op zekere dag viel, in één van de uitgestrekte en wildrijke West-Duitse bossen, een vos een jager aan. Alle tekenen wezen er op, dat de vos leed aan rabies of hondsdolheid. Er werden meer soortgelijke gevallen geconstateerd.

Al spoedig kwamen uit tal van plaatsen berichten over vossen, die door een soort razernij bevangen waren. Ze legden hun spreekwoordelijke voorzichtigheid geheel af en vielen elk levend wezen, dat zij tegenkwamen, aan.

Jachtopzieners kregen opdracht zoveel mogelijk vossen neer te schieten. Jagers, die hun jachtrevier wilden beschermen, sloten zich bij hen aan. Deze jacht was niet van gevaar ontbloot. De hondsdolle dieren konden plotseling uit een bossage opduiken en de jager, vóór hij zijn geweer in de aanslag kon brengen, verwonden. Dan diende zo spoedig mogelijk een arts bijstand te verlenen, want hondsdolheid kan ook op mensen overgaan en heeft, als niet tijdig ingegrepen wordt, de dood tengevolge.

Hondsdol vee

Aanvankelijk leek het, of men de epidemie zou kunnen bedwingen. Het aantal vossen in West-Duitsland nam af, hetgeen mede te merken was aan de vermeerdering van konijnen, hazen en ander klein wild, waar de vossen anders opruiming onder plegen te houden.

Reeds haalde men verlicht adem toen de epidemie opnieuw de kop op stak. In de winter waren talrijke vossen uit Oost-Duitsland naar het Westen gekomen en onder hen bevonden zich opnieuw talrijke hondsdolle exemplaren. Tegelijk begonnen dassen — een ander soort klein roofdier, dat in de Duitse bossen veel voorkomt — de ziekte te verbreiden in Sleeswijk-Holstein, het meest noordelijke, aan Denemarken grenzende, deel van Duitsland. Vossen brachten de ziekte over op andere dieren. Herten en reeën — anders de schuwheid zelve — vielen jagers en wandelaars aan. Loslopende honden werden door de vossen gebeten en brachten de ziekte naar de dorpen en stadjes.

Thans worden er ook gevallen gemeld van schapen en koeien, die, na door vossen gebeten te zijn, hondsdol werden en hun verzorgers onverwachts aanvielen. Natuurlijk werd dit vee onmiddellijk afgemaakt.

Met angst en vreze vraagt men zich op het Duitse platteland af, of ook de wilde zwijnen vatbaar zullen blijken voor hondsdolheid. Wilde zwijnen, een soort in het wild levende varkens, waarvan de mannetjes vervaarlijke slagtanden hebben, komen overal in de bossen van Midden-Europa voor. Ze zijn, in normale toestand, al niet geheel ongevaarlijk voor de mens, maar in een toestand van hondsdolheid zouden zij ware moordenaars kunnen worden.

Wordt een mens, die door een hondsdol dier is gebeten, tijdig bij een arts of in een ziekenhuis gebracht, dan kan hij in negen en negentig van de honderd gevallen gered worden. In vroeger eeuwen — de hondsdolheid is een zeer oude ziekte — placht men de wond uit te branden met een gloeiend ijzer, een verschrikkelijke marteling voor de patiënt, die lang niet altijd afdoende was. Louis Pasteur, de grote Franse geleerde, ontwikkelde in 1880 echter een entstof, die het slachtoffer, indien dit er tijdig mee wordt ingespoten, meestal zal redden. Desondanks vormt de thans in West-Duitsland optredende hondsdolheid — nog afgezien van de enorme schade, die zij aanricht onder het wild en het vee — een ernstige bedreiging voor de volksgezondheid.

Afdoend bestrijdingsmiddel ontbreekt

Een middel, om de plaag tot staan te brengen, heeft men echter tot nu toe niet gevonden. Wel is, door de maatregelen tegen loslopende honden, het aantal menselijke slachtoffers vrij laag gebleven, maar onder het wild blijft de ziekte heersen. Vossen, herten, reeën, dassen en andere wildsoorten uit de gebieden achter het IJzeren Gordijn trekken zich van grenzen nu eenmaal niets aan en het is ondoenlijk elk stuk wild, dat de grens passeert, af te schieten. Even ondoenlijk zou het zijn het wild tegen de ziekte in te enten met een entstof, die hen onvatbaar maakt voor de ziekte. Wel dringen dierenvrienden er op aan, dat men deze maatregel bij de honden zal nemen. Na een grootscheepse inentingsactie onder alle West-Duitse honden zou het niet meer nodig zijn loslopende honden neer te schieten, zo redeneren zij, daar zij de ziekte dan toch niet meer kunnen krijgen. Deskundigen betwijfelen niet alleen, of deze maatregel mogelijk, maar ook, of zij wel afdoende zal zijn.

Men hoopt thans maar door het opruimen van alle dieren, waarbij de ziekte wordt geconstateerd, de epidemie onder de duim te houden, tot zij haar natuurlijk einde zal hebben gevonden of tot ook achter het IJzeren Gordijn de bestrijding ernstig ter hand wordt genomen.

In Denemarken en in Nederland, en in andere aan Duitsland grenzende landen, volgt men met argwaan de wildstand, daar het zeker niet uitgesloten is, dat de hondsdolheid onder het wild zich nog verder zal verbreiden.

In verband met de onder het Duitse wild heersende hondsdolheid hebben de autoriteiten verschillende maatregelen genomen. Losiopende honden worden neergeschoten en in de ziekenhuizen worden voorraden entstof tegen hondsdolheid in gereedheid gehouden. De bereiding van de entstof tegen hondsdolheid.

CURACAO

IS ER NIETS AAN TE DOEN?

W'stad. — Enkele leden willen gaarne vernemen of het mogelijk is iets te doen om het drijfhout en het spatten van olie bij de oprit van de brug aan de Otrabandazijde afdoende te bestrijden.

Deze leden zagen ook gaarne dat het trottoir ter plaatse gerepareerd wordt, aldus lezen wij in het afdelings-verslag aan de Raad.

Van wegen en kiosken

W'stad. — Enkele leden betreuren dat geen voorzieningen zijn getroffen met betrekking tot Cornet, Arrarat, Marchena, St. Helena en andere wijken.

Hetgeen op deze post is uitgetrokken is alleen voor de buitenwegen bestemd, zodat het bestuurscollege kennelijk niet van plan is iets aan de stadswegen te doen.

De vraag werd gesteld of de wegen op Fleur de Marie waar nu aan gewerkt wordt, particuliere wegen zijn en of met de eigenaar ter zake een overeenkomst is gemaakt, teneinde later moeilijkheden te voorkomen.

Er zijn b.v. gevallen bekend, waarbij eigenaars geweigerd hebben om met door de huurders bijeengebrachte gelden wegen te laten verbeteren. (Monteverde)

Een lid zou gaarne vernemen wanneer enig onderhoud aan de weg achter de R.K. begraafplaats aan de Rodeweg wordt verricht. Volgens dit lid hebben de bewoners twee jaar geleden een verzoekschrift daartoe ingediend maar geen antwoord ontvangen.

Een lid merkt op dat verbetering zeer noodzakelijk is, daar deze weg de verbinding vormt tussen twee wijken.

Het tweede aan het woord zijnde lid wil gaarne vernemen of het ook in de bedoeling ligt het standbeeld op het Brionplein te verwijderen.

Andere leden spraken de hoop uit, dat binnen enkele jaren de moskeevormige muziektent, het transformatorhuis alsook de kiosk aan het Brionplein verdwenen zullen zijn.

RECHTSBIJSTAND AAN MINVERMOGENDEN

W'stad. — Een aantal leden wil gaarne vernemen of deze verzorgingsobjecten aan het eilandgebied zijn overgedragen.

Een aantal leden van de Raad, aldus het Afdelingsverslag, vraagt in verband met de bij de Staten aanhangig zijnde wijzigingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Rechtsbijstandsverordening of het eilandgebied niet moreel verplicht is het een en ander te doen opdat de on- en minvermogenden op dit eiland ook rechtsbijstand kunnen genieten. Volgens deze leden bestaat er op Aruba een overeenkomst tussen het eilandgebied en praktizijnskantoren waarbij tegen een vaste vergoeding aan on- en minvermogenden rechtsbijstand wordt verleend.

EENZIJDIGE LECTUUR

W'stad. — Een aantal leden van de Raad is van oordeel dat, gezien de omstandigheden dat de meeste mensen die abonnementskaarten voor de Leeszaal kopen bemiddeld zijn, het abonnement dient te worden verhoogd. Overigens achten deze leden de lectuur keuze te eenzijdig gericht.

Een aantal ander leden achten het gewenst dat zowel de filmotheek als de bibliotheek worden gereorganiseerd en dat wordt nagegaan of de inkomsten kunnen worden verhoogd.

DE PRINCIPIELE GULDEN

W'stad. — Een gulden zal op de Eilandsbegroting gebracht worden voor „Openbaar Technisch Onderwijs".

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 5 in en 2 uit; tankschepen 13 in en 13 uit; zeilschepen: 1 in en 5 uit. Passagiers landend 1, vertrokken 16 en doorgaand 152.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 13 uit. Passagiers landend 155, vertrokken 141 en doorgaand 70.

P & P Landtrader v. Carthagena nr Pto Cabello; **Elouisa** v. La Guayra; **Wyrangi** v. Cristobal; **Santa Paula** v. New York nr La Guayra; **City of Edinburgh** v. Kingston.

De Nederlandse kerk in Londen herrijst. — De herbouw van de Ned. Hervormde kerk op het Austin Friars, waarvoor H.K.H. Prinses Irene in Juli 1950 de eerste steen heeft gelegd, vordert gestadig. De oude uit 1350 daterende kerk werd in 1940 bij een bombardement vernield.
Het exterieur van de nieuwe kerk, die bijna voltooid is.

EEN IS WEL VOLDOENDE

W'stad. — Enkele Raadsleden willen gaarne weten of elk jaar opnieuw meer projectoren moeten worden aangeschaft.

Het komt hun voor dat één projector per school voldoende moet zijn.

VERS VAN DE PERS.

Een klein en handig brochuurtje in het Papiament, dat, zowel in het Latijn als in de landstaal de gebeden bevat van het H. Doopsel, de zegen der kerkgang en de opdracht van het kind, alsmede die van het H. Vormsel.

De tekst wordt begeleid met een eenvoudige uitleg, die de plechtigheden begrijpelijker maakt en met meer vrucht kan doen volgen.

Voor ouders en aanstaande Meters en Peters een waardevol bezit, dat hen op de hoogtepunten van het leven hunner kleinen zeker goed te stade zal komen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

Arubaans critiek op N.A.B.L.O.

Naar aanleiding van de verklaring van het NABLO Bestuur in Uw courant van 31 December j.l. terzake van het niet deelnemen van de Antillen aan de in Mexico te houden spelen wensen de A.S.U. vertegenwoordigers gaarne het navolgende naar voren te brengen.

Onder aantekening no. 1 van boven bedoelde verklaring van het NABLO bestuur wordt medegedeeld dat bij gehouden besprekingen de door de ASU vertegenwoordigers gewenste „gezonde basis" voor de sportorganisatie in de Antillen **niet werd genoemd.**

Bedoelde vertegenwoordigers van de ASU zien zich genoodzaakt dit bij deze tegen te spreken, daar door hen wel degelijk een voorstel in dit verband naar voren werd gebracht. Namelijk het voorstel om voor de diverse takken van sport Antilliaanse Bonden op te richten, waarin de Eilandelijke sportbonden zitting zouden nemen. Verder ware er op ieder eiland een overkoepelend sportlichaam in het leven te roepen zoals op Aruba b.v. de Aruba Sport Unie. Deze lichamen zullen de belangen van de plaatselijke sport dienen te behartigen. Dit laatste is van belang, daar de sport thans als Eilandszaak dient te worden aangemerkt en voorts, daar het voor een Centraal lichaam op Curaçao practische redenen niet doenlijk is om de sportbelangen van de andere eilanden naar behoren te behartigen. Tenslotte ware een Nationaal Olympisch Comite voor de Antillen te vormen in verband met de aansluiting bij het I.O.C. en de overige buitenlandse sportrelaties.

Een dergelijk Olympisch Comité zou op dezelfde wijze kunnen worden samengesteld als gebruikelijk is in de meeste moderne landen.

Tot zover het door de ASU vertegenwoordigers in bedoelde bespreking gedane voorstel.

Het bevreemd ondergetekenden zeer, dat het NABLO Bestuur thans in een officiële verklaring in de pers aantekent dat de „gezonde basis" niet genoemd werd. Temeer bevreemdt ons dit daar naar d.z. mening het niet aan de ASU heeft gelegen, dat gedurende deze besprekingen niet meer bereikt werd dan het geval was. Immers het was de NABLO delegatie die verklaarde dat de onderhavige materie nog nimmer door het bestuur als zodanig onder ogen werd genomen, weshalve deze delegatie niet voorbereid was.

Deze verklaring van NABLO zijde was voor de ASU vertegenwoordigers een grote teleurstelling, aangezien bedoelde besprekingen plaatsvonden naar aanleiding van een uitnodiging van de NABLO die ontvangen werd enkele weken **nadat** de ASU deze zaak schriftelijk onder NABLO's aandacht had gebracht. Dezerzijds werd dan ook verwacht dat evenals zulks het geval was bij de ASU delegatie ook de NABLO zich voor deze bespreking had voorbereid en met voorstellen of ideeën naar voren zou komen.

Dat de reorganisatie der sport nog niet heeft plaats gevonden, noch een bevredigende grondslag daartoe werd bereikt is dan ook zeker niet wegens het wachten op de ASU.

En nu het standpunt van de ASU op niet deel te nemen aan de spelen in Mexico zolang niet voorgoed de sportorganisatie in de Antillen volgens **gezonde basis** is herzien. Gaarne wenst het ASU bestuur, nu eenmaal haar standpunt in deze via de pers wereldkundig werd gemaakt, het een en ander nader toe te lichten.

Sinds jaren wordt er gestreefd naar een betere oplossing voor het probleem van de voetbalbonden op Aruba en Curaçao. De toestand tot op heden is zo dat de Aruba Voetbalbond, waaraan aangesloten zijn meer dan 40 Arubaanse voetbalverenigingen, lid MOET zijn van de Curaçaose Voetbalbond teneinde zodoende, zij het dan indirect, bij de FIFA aangesloten te zijn en dus tegen buitenlandse clubs te mogen uitkomen. Met andere woorden de Arubaanse Voetbalbond wordt gelijk gesteld met iedere voetbalvereniging op Curaçao die ook lid is van de C.V.B.

Deze toestand noemt de ASU niet alleen onjuist maar ook „ONGEZOND".

Menigmaal heeft Aruba zijn goodwill getoond door met de CVB een compromis te sluiten teneinde Antilliaanse voetbalploegen te kunnen laten uitkomen zoals laatst naar Costa Rica.

De ASU acht echter nu wel te zijd gekomen om eindelijk definitief dit probleem tot een goede oplossing te brengen. Voor de Arubaanse voetbalwereld is deze onjuiste en onterende positie van Aruba in de Antilliaanse voetbalwereld niet langer aanvaardbaar.

Bij de baseballsport is het precies andersom. De Aruba Baseball Bond is aangesloten bij de FIBA en de Curaçaose Baseballbond niet. Ook hier is een bevredigende oplossing dringend gewenst.

Tenslotte zij opgemerkt dat hoewel op Aruba de sport op grote schaal beoefend wordt en wij er rechtspersoonlijkheid bezittende sportbonden kennen voor Ping Pong, Basketball; Baseball, Voetbal en Softball, in de onlangs door de NABLO benoemde Olympiade commissie geen enkele vertegenwoordiger voor Aruba werd opgenomen.

De ASU betreurt het feit dat de Antillen blijkbaar niet zullen deelnemen aan de spelen in Mexico en hoopt, dat alle sportinstanties en allen, die de sport een warm hart toedragen, thans de handen in elkaar zullen slaan om de sport in de Antillen op een behoorlijke wijze en conform de eisen des tijds te reorganiseren. Dit zal een gezonde basis bewerkstelligen welke er toe zal bijdragen, dat het deelnemen van de Antillen aan sportevenementen in het buitenland nimmer meer schipbreuk behoeft te lijden tengevolge van wanverhoudingen in de Antilliaanse sportwereld.

Laten wij eerst ons eigen huis naar behoren inrichten voor dat wij weer op bezoek gaan.

De ASU vertegenwoordigers
en het
Dagelijks Bestuur van de A.S.U.

DE POSITIE VAN DE ARBEIDS CONTRACTANT

W'stad. — Enkele leden van de Raad zouden gaarne zien, dat de positie van de arbeidscontractant behoorlijk geregeld wordt.

Algemeen stelde men er prijs op dat de betrokken arbeidscontractant werkzaam bij de Toeristencommissie in zijn functie wordt aangesteld als eilandsambtenaar.

Aanschaffing van een nieuw vervoersmiddel achtte men niet nodig. Hiertegen werd ingebracht dat het in de bedoeling ligt de wagen eerst eind 1954 in te ruilen.

GEHEIM

W'stad. — Een aantal Raadsleden verklaart, dat zolang het uitbreidingsplan geheim wordt gehouden, dan wel niet bekend gemaakt wordt, zij niet bereid zijn voor de volkshuisvesting gelden te voteren.

SCHEVENINGSE VISSERS EN DE LOODSGELDEN

W'stad. — Een Raadslid, het belang inziende van de Scheveningse visserij wilde gaarne vernemen, of het bestuurscollege in overweging kan nemen aan deze vrijstelling van loodsgelden te verlenen bv. in de vorm van teruggave als gunstgave der door hen betaalde loodsgelden.

Buenos Aires. — Zeven personen werden gedood en 26 gewond, van wie 16 ernstig, toen een vrachtwagen met 35 vacantiegangers Zondag in een afgrond in Cuesta del Portezuoqo in Argentinië neerstortte.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

New York. — De NY-Effectenbeurs opende gisteren onregelmatig. Bij het verdere verloop kreeg een vastere stemming de overhand met fractionele koersstijgingen onder leiding van sporen en industrials. De markt sloot vast op het hoogste dagpunt met koersstijgingen tot 1 punt of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1103; hoger 742; lager 170; onveranderd 191. Aandelenomzet 1.310.000; obligatieomzet $ 2.905.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	156 1/2
Anaconda	30 3/8
Bethlehem Steel	51 1/8
Dupont de Nemours	106 3/4
General Electric	88 1/4
General Motors	60
Int. Tel. and Tel.	14 1/8
Shell Oil	79
Standard Oil of New Jersey	72 3/8
U.S. Steel	39 7/8

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands. 5.50 Gramophoonplaten. 6.05 Cumpleanos Feliz. 6.15 Dinermuziek. 6.45 Nieuws. 6.55 „Voor het slapen gaan.." 7.00 Boletin di noticia. 7.10 Quarteto Alegre. 7.30 Wat de handel U biedt. 8.30 Boeken vragen Uw aandacht. 8.45 Zoeklicht op Nederland. 9.45 Dansmuziek. 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Fragmenten uit Fidelio van L. v. Beethoven. 19.00 Nieuws. 19.20 De pianist van de week: Stanley Black. 19.30 Nederlandse Kroniek. 19.42 „Kun je nog zingen, zing dan mee". 19.59 De Verenigde Naties. 20.09 Muzikale actualiteit. 20.16 Voor de West: o.a. met Caraibisch Commentaar. 20.46 Persoverzicht. 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Schlitz Bier reclame. 17.15 Nestlé. 17.30 Conjunto Cristal. 17.40 Voor de jarigen op de Antillen. 18.00 Klassieke muziek. 18.40 Nieuws. 19.00 La Sonora Paramera. 19.30 Schaak. 19.40 Nando aan de vleugel. 20.00 Advertenties. 20.10 V. en V. 20.25 Radio Volks Universiteit. 21.15 Advertenties. 21.25 Nieuws en Sluiting.

AGENDA

WEST END. „Havana Rose" 19 en 21 uur.

CINELANDIA. „La Camorra" 19 en 21 uur.

ROXY. „Marika' 19 en 21 uur.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer B. Huksloot, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT GELE KRUIS: Zondagdienst: en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster v. Agtmaal, Niewindtstr. 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN: De Zondag en nachtdienst wordt waargenomen door Botica Moderna, Breedestr. tel. 1854 en Botica del Pueblo, Breedestr. (O), tel. 3718.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307. 01.30 — 05.30 B.J. Lubbers tel. 2928.

Personeel afdeling.

Dinsdag 5 Januari 12.00 t m Zaterdag 9 Januari 12.00 E.C. de Haseth, (stad) tel. 3179. B.g.g. nadere inl. bij M.B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:

E.A. Wegman, Parallelweg No. 7, J.D. tel. 2844 46

C. S. M.

Rederij:

D. Gelderblom tel. 2486.

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 2551. 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 G.H. van Leeuwen tel. 2054.

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276. van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146.

THEATER ASIENTO.

„One foot in heaven". Toegang boven 16 jaar.

WEERBERICHT.

Max. temp. 29.2 C (84.5 F); min. 22.5 C (72.5 F) en gem. 26.3 C (79.3 F). Max. wind 25, min. 7 en gem. 16 knopen. Vochtigheid 74%. Neerslag: sporen. Helder 3, licht bewolkt 9 en bewolkt 12 uren.

1652 Tom Poes en de Partenspeler

1533. — Nu valt het te begrijpen, dat Tom Poes dit niet allemaal rustig gebeuren liet. Terwijl de heren Zielknijper en Partenspeler elkander geroerd de hand drukte en elkanders mooie eigenschappen naar voren brachten begon hij woedend te roepen.

„Die Partenspeler is een schurk!" schreeuwde hij. „Hij heeft aanslagen op het leven van heer Bommel gepleegd. Hij is een leugenaar en een dief?"

„Wat een verschrikkelijke taal!" prevelde de heer Zielknijper entzet.

„Het arme kind!" zuchtte de heer Partenspeler verdrietig. „Het weet niet wat het zegt!"

„Doe dan toch iets commissaris!" riep Tom Poes. „Laat U dan zo maar toe, dat een moordenaar hier vrij rondloopt! Ik dien een aanklacht tegen hem in! Ik heb zelf gezien, dat hij. ó......"

„Stil" zei de politiechef bars. „Een minderjarige kan geen aanklacht indienen. Dat zou in dit geval alleen je voogd kunnen doen!"

„Maar wat kan ik dan doen?" riep Tom Poes wanhopig.

„Niets!" sprak nu de heer Partenspeler. „Je kunt niets doen, jongske. Goed oppassen en braaf zijn, dat is in het vervolg je taak!"

Daarop wendde hij zich om en vatte zijn hoed. „Kom!" vervolgde hij, „we mogen deze hoogstaande lieden niet langer lastig vallen.

Kom nu zoet met oom Plooike mee! Vaarwel heren! Met liefde en zorg zal ik dit misvormde karaktertje doen opbloeien tot een sieraad van de maatschappij! Laat dat rustig aan mij over!"

„Een innig-goed iemand!" sprak de voorzitter van de Voogdijraad tot de Commissaris, toen ze samen naar buiten traden om het stelletje na te kijken. De heer Padtenspeler wachtte intussen tot ze buiten gehoorsafstand waren en wendde zich toen tot Tom Poes terwijl de zoete glimlach plotseling plaats maakte voor een trek van grote gramschap. „Stil, lummel!" siste hij, „of ik zal je een trap geven dat je niet weet waar je blijft".

Tussen neus en lippen

Opa's les

Opa Tschemmernigg in Graz was zoals alle opa's dol op zijn kleinkind Josef, maar grootvaderliefde is niet altijd even verstandig en kan soms wel eens een beetje kinds zijn. Zo leerde Opa Tschemmernigg de kleine Josef al op tweejarige leeftijd roken. Niet een licht sigaretje, maar een pijpje. Hij meende, dat de ingewanden van zijn lieveling daardoor gevrijwaard zouden worden voor wormen. Dat het wurm zelf er nadelige gevolgen van zou kunnen ondervinden, kwam bij de doorgerookte Opa niet op. Dat is begrijpelijk, want Josef bleek er wonderwel tegen te kunnen. Maar nu heeft Jozef, die ondertussen 5 jaar is geworden, zijn pijpje uitgeklopt in de schuur van vaders buurman in het dorpje Schoenaick. Van de schuur, de hooimijten, de stallen en het huis bleef niets anders over dan een hoop as. Wij vermoeden, dat de kleine een vuile pijp zal hebben gerookt.

Churchill's kopzorg

Een commentator van de American Broadcasting Company, Henry J. Taylor, heeft verteld, dat ***Churchill persoonlijk bezig*** *is met het organiseren van een behoorlijke herdenking voor het geval hij zal komen te overlijden De Engelse premier zou, volgens enkele van zijn medewerkers, zelf de mensen aan het uitzoeken zijn, die hem na zijn dood via radio en televisie zullen moeten uitluiden*

Overboord-binnenboord

Tijdens een storm op de Atlantische Oceaan heeft zich op het Noorse vrachtschip „Magnhild" een zonderling voorval voorgedaan. Twee leden van de bemanning, de 26-jarige Lars Selc en de 22-jarige Audin Jense waren op het dek aan het werk, toen een golf overboord sloeg en hen mee spoelde in het ruime sop. Onmiddellijk daarna dook het schip door een nieuwe golf heen, tengevolge waarvan de twee mannen zonder noemenswaardig letsel weer aan boord werden gezet. Zij waren maar een paar seconden in het zilte nat geweest.

TE DUUR GEKOCHT

Roman door Agnes Sligh Turnbull

35)

Vervallen grootheid. Versleten elegantie. Ongerust vroeg Ranald zich af, of meneer Rockwell geldzorgen zou hebben. Hij en Cynthia praatten nooit over de zaken van haar vader. Zij wisten er trouwens bitter weinig van — alleen dat er vanouds een felle concurrentiehaat tussen de twee vaders heerste. Maar ook dit werd geheel op de achtergrond gedrongen door de levendigheid van hun dagelijkse beslommeringen.

Nu echter deed Ranald met een zekere angst het ijzeren hek open en liep hij het pad langs, met een gevoel, of hem iets dreigde. In de veranda zag hij niemand — ook al een vreemd verschijnsel. Hij bleef aarzelend voor de deur staan en hoorde toen duidelijk het krampachtige schreien van een vrouw, en nu en dan een woedende uitroep van een man er tussendoor. Hij verstond geen woord, maar zijn hart werd koud. Had hij 't niet gevoeld? Er was iets niet in orde. Hij neep zijn lippen op elkaar en belde. Hij wou Cynthia zien. Hij wou weten of haar niets deerde. Als 't alleen maar ruzie tussen meneer en mevrouw Rockwell was, zou ze natuurlijk niets zeggen, en hij ook niet. Als 't iets anders was....

Er werd niet opengedaan, en Ranald werd daar nog angstiger door. Hij belde nog eens. Na enige minuten kwam Cynthia zelf de trap af, alsof ze niet goed zag, waar ze liep. Toen ze opendeed zag Ranald, dat haar ogen rood en opgezet waren van 't huilen.

„Cynthia!" riep hij ontsteld.

Zij schrok toen ze hem zag en er trok een vreemde uitdrukking over haar gezicht. Haat was het niet, maar het leek er op.

„Ga weg," zei ze. „Gauw. Vader mag je niet zien. En moeder ook niet. Ga zo gauw mogelijk weg."

Ranald stond te staren. Toen sprak hij, met de vastberadenheid van een man.

„Ik moet eerst weten wat er is. Waarom mogen je ouders me niet zien? Is er iets met.... ons?"

„Ga maar in 't prieel," zei Cynthia. „Ik kom straks."

Ranald zag er van op, toen zij kwam, hoe tenger en fijn ze was. Wat had hij ooit aan zijn kracht, als hij er haar niet mee beschermde? Geen leed mocht haar ooit raken, geen zorg, geen pijn! Er schoten jonge dwaze gedachten door zijn brein, toen ze langs de bomen tersluiks naar hem toe kwam — met haar te vluchten, nu aanstonds, naar een afgelegen eiland, waar nooit meer een traan haar ogen zou vertroebelen....

Zij stond hem aan te kijken met wanhoop in haar donker ogen.

„Wat is er?" vroeg hij. „Ik m o e t 't weten, Cynthia."

„Vader is geruïneerd," zei ze. „Hij is alles kwijt: de mijnen, en al zijn geld en 't huis hier. Hij zat al jaren diep in de schuld, en moeder heeft ' nooit geweten. Hij dacht, dat hij nog meer kon lenen, dat hij zich er uit kon werken. Maar ze hebben hem vastgezet, in een hoek gejaagd — ze hebben hem uit zijn zaak gestoten, overal uit."

„Wie?? Het woord werd uit zijn keel gerukt. Hij moest het vragen.

„Dat weet je wel," zei ze.

„Mijn vader?"

Het meisje kon zich niet meer inhouden. „Ja, je vader! En 't kan me niets schelen, dat 't je vader is. Ik haat hem. I k h a a t h e m! Hij heeft 't er op aangelegd. Hij heeft kolenland gekocht, dat hij niet eens gebruiken kon, alleen om ons dwars te zitten. Hij heeft ons opzettelijk en koelbloedig in de grond geboord. Vader is vandaag bij hem geweest, om te vragen, of hij hem voor een redelijke prijs uit wou kopen — er is nog wat kool en de hele installatie...."

„En wou hij niet?"

Zij viel op de bank neer, schokkend van 't snikken.

„Nee. Hij is te wreed! Hij is te inhalig! Hij zag, dat hij vader in zijn macht had, en hij zat er van te genieten. Begrijp je nu dat ik hem haat?"

Ranald stond doodstil van schaamte en wanhoop en kneep in zijn sterke handen, dat het pijn deed op het been.

„'t Personeel is al weg," ging het meisje voort. „Alles wordt geveild, de meubels ook. We weten niet waar we heen moeten. En je kunt nooit meer bij ons komen. Nooit meer."

Hij kwam naast haar zitten en sprak de marteling van zijn eigen hart uit.

„Ik zou voor je will ensterven, Cynthia, als het iets helpen kon."

Zij keek verwonderd in zijn gezicht en zag, dat hij het meende. Ze stak hem langzaam haar hand toe.

„Jij kunt 't niet helpen. Dat weet ik. Je moet er niets bij denken.... 't is jouw schuld niet."

„Ik zal vanavond met vader praten. Ik zal mijn uiterste best doen. Ofschoon," ging hij spijtig voort, „er is met vader niet veel te beginnen."

Zij namen kalm afscheid. Hij hield haar hand lang in de zijne. Toen liep zij snel terug naar het grote huis, dat eens zo trots was opgerezen, en nu in schande boven hun hoofden verkocht ging worden. Ranald keek haar na, tot ze binnen was. Toen liep hij vlug weg, tussen de bomen door, en hij deed het hek zacht dicht, of er een dode was.

Hij dacht met bitterheid aan zijn vader. Dat zij elkaar niet begrepen, was hem wel eens een doffe pijn geweest, maar hij had nooit iets kwalijk genomen. Hij had een groot respect voor zijn vader gehouden, al was het dan een respect op een zekere afstand. Nu, vandaag eerst, had hij vermoed, dat zijn vader hard was en wreed; en door deze laatste openbaring wist hij het zeker. Het was, of alle gevoeligheid, die zich had moeten uiten in liefde voor zijn vader, zich nu vervormde tot afkeer.

Toen hij thuiskwam, zag hij zijn ouders op de veranda zitten, met Jack White. Zij lachten alle drie, toen hij de treden beklom. Hij vroeg zich af, of hij nog ooit van harte zou lachen, nu de zwaarte van een nieuwe en wrede wereld op hem drukte.

„Hallo, kameraad!" riep Jack. „Ik dacht al, dat je niet meer thuiskwam vanavond. Wat is er gebeurd? Heeft ze de deur voor je neus dichtgeslagen?"

Ranald kon geen antwoord geven, en zij zagen alle drie, dat hij bleek was en beefde. Meggy kwam haastig op hem toe.

„Jongen, je bent ziek! Ga zitten. Ik zal.... ik zal je iets geven. Heeft hij zich niet te moe gemaakt vandaag, Alex?"

Ranald weerde haar zachtjes af en keek zijn vader aan.

„Is 't waar," vroeg hij met een stem, die dik en vreemd klonk, „dat meneer Rockwell failliet is, en dat u er al die jaren op hebt gewerkt, om hem in de grond te boren, en dat u hem niet eens een normale prijs voor zijn mijnen wilt geven, nu u hem in de hoek hebt? Is dat waar of is 't niet waar?"

Alex had zijn pijp uit zijn mond genomen en keek zijn zoon ongelovig aan. Nu stond hij op, met een rood en kwaad gezicht.

„Wie heeft je dat verteld?" vroeg hij.

Ranald week geen streep.

„Meneer Rockwell's dochter. Ze zijn alles kwijt. Hun huis wordt publiek verkocht, de meubels zelfs...."

„Nee." riep Meggy uit, „dat niet! Dat mag niet, Alex!"

„Daar hebt u 't op aangelegd," ging de jongen woest voort. „U hebt hem opzettelijk geknauwd, en u helpt ze niet eens om te redden, wat er nog te redden is, al hebt u er geen cent nadeel bij. U bent wreed en.... en hard en.... harteloos!"

Alex' hand schoot uit, maar werd even vlug teruggetrokken.

„Ga naar je kamer," zei hij afgebeten, „en blijf daar tot je weet, hoe je tegen je ouders hoort te spreken. En onthoud nu goed: je houdt je neus buiten mijn zaken zolang je niet eens weet, wat zaken zijn. Mars!"

Ranald ging. Hij had met zijn vader willen redeneren, willen smeken desnoods, hem milder trachten te stemmen om wille van Cynthia. Nu had hij door zijn drift alles bedorven. Moedeloos liep hij de trap op.

Alex liep naar de deur en riep hem na: „En nu nog iets. Je blijft bij de Rockwells vandaan. Er zijn mensen genoeg in Greensburg, om mee om te gaan. Dat heb ik je al meer verteld. Nu zul je er naar handelen ook!"

Ranald gaf geen antwoord. Alex kwam terug naar zijn stoel, maar ging niet zitten. Hij nam zijn pijp en zijn pet op.

„Ik moet even een paar telegrammen verzenden," zei hij stijf. „Ik ben zó terug. Ben je er straks nog, Jack?"

„Ja hoor," zei Jack White. „Je zult me moeten verdragen tot twaalf uur. Dan gaat mijn trein."

Alex zei niets tegen Meggy, hoewel haar ogen hem vragend beschuldigden. Hij ging de zijtrap af en reed een minuut later weg.

Meggy wendde zich naar Jack, met trillende lippen.

„'t Is waar, anders had hij 't wel ontkend. 't Is afschuwelijk! 't Was nu al jaren zo rustig. Ik dacht, dat Alex 't genoeg vond en Rockwell verder met rust liet.... Alles kwijt, zelfs hun huis! En Ranald trekt 't zich zo aan.... Hij heeft nog nooit echt woorden met zijn vader gehad. 't zal nu allemaal zoveel moeilijker worden.... Ik weet echt geen raad, Jack."

„Is Ranald nog zo dol op die dochter van Rockwell?"

„Ja.... En ik mag haar ook graag. Ze zijn natuurlijk nog jong. Er kan nog zoveel gebeuren. Maar...."

„Zou 't bij Ranald het echte worden, denk je?"

Meggy aarzelde. „Ik geloof 't zeker," zei ze. „Hij lijkt in sommige opzichten veel op zijn vader, zie je."

Jack keek peinzend naar buiten. „Zou Alex 't erg vinden, als ik eens naar boven ging om met de jongen te praten?"

„O nee," antwoordde Meggy. „Jij kunt hem op 't ogenblik beter helpen dan ik. Ga maar gauw, als je wilt."

„En wat zal ik tegen hem zeggen?"

Zij keken elkaar aan, en Meggy werd verbaasd en onrustig om de uitdrukking van zijn ogen. Ze wist sinds lang, hoe ernstig hij zijn kon, maar wat er nu in zijn gezicht stond, was meer dan ernst — het was iets ontroerds, iets smartelijks, dat toch geen pijn scheen te doen, iets onzegbaars.. Maar Meggy voelde er uit, dat Jack er naar hunkerde, haar te helpen, dat niets zijn toewijding te veel zou zijn. En plotseling dacht zij met tederheid aan Alex, die zij toch in haar gedachten op hetzelfde ogenblik veroordeelde, en verward sloeg zij haar ogen neer.

„Zal ik zeggen dat alle rijkdom van de wereld maar een vluchtige vertoning is.... s i c t r a n s i t g l o r i a m u n d i en zo? En dat de liefde blijft, en alles opoffert en alles verdraagt en alles wil doen...."

Meggy boog haar hoofd, zonder te antwoorden. Hij kwam naar haar toe en legde zijn hand op haar blonde haar, heel even. Toen sprak hij weer luchtig en overdreven zwierig.

„Wens me maar succes in mijn rol als raadsman en leider der jeugd. We zullen zien, of we een zalfje vinden voor de jeugdige minnesmart en voor de huiselijke onmin. Als ik Ranald kalm genoeg vind, kom ik beneden. En tob maar niet. We teren allemaal op je blijde gezicht — denk daar maar om als Alex thuiskomt ook!"

Hij liep fluitend de trap op. Ze hoorde hem op Ranald's deur bonken en stukjes onzin door het sleutelgat roepen.

ELFDE HOOFDSTUK

Het bankroet van E.B. Rockwell bracht de hele stad in opschudding. Sommigen hadden 't aan zien komen, en velen beweerden, dat ze 't aan hadden zien komen. Er werd druk gepraat over de worsteling tussen Rockwell en MacTay. Dingen, die niemand begrepen had, werden nu duidelijk, en iedereen hield zich of hij ze allang had begrepen. Er waren er, die medelijden uitspraken, maar ja, tegen MacTay was 't kwaad werken. Hoefde je niet eens te proberen. En zaken waren nu eenmaal zaken. De jongens hadden allemaal een goede betrekking gelukkig. Voor Cynthia was 't een klap, maar die was jong. Voor Rockwell en Sally was 't het ergste....

Op de dag der verkoping waren er vrienden van Rockwell, die trachtten te helpen, door hoog te bieden en veel te kopen; anderen achtten het beneden zich, van de schandelijke vertoning getuigen te zijn; nog anderen trachtten voordeeltjes te halen en vonden, dat de Rockwells ook veel te weelderig hadden geleefd. Nu was er in ieder geval geen sprake meer van weelde: ze hadden een klein huisje in de binnenstad betrokken. De weinige meubels, die ze mee hadden genomen, waren in 't donker verhuisd, zei men, zodat alleen de buren er iets van te zien hadden gekregen.

Cynthia kwam die hele week niet op school, en Ranald leed diep; ten eerste om haar, maar ook door de houding van zijn medeleerlingen, die hem blijkbaar min of meer aansprankelijk achtten voor 't gebeurde. Toen Cynthia weer naar school kwam, zag ze er bleek en moe uit. Ze was stiller dan vroeger, maar Ranald hoorde haar met een poging tot vrolijkheid met een paar andere meisjes praten.

„'t Is eigenlijk veel knusser in een klein huisje, als je er een beetje aan gewend bent, en véél makkelijker! Als moeder niet zo overstuur was, zou ik me er niets van aantrekken."

(Wordt vervolgd)